

ний у червні 1999 р. після підписання у м. Болоньї міністрами освіти 29 європейських країн спільної декларації». Отже, розширення завдань національної вищої школи впливає з особливостей суспільних та економічних досягнень розвинутих країн, чий прогрес опирався, передусім, на наукові та технологічні здобутки. Саме тому наше суспільство покладає на сучасну систему вищої освіти значно більше обов'язків, аніж будь-коли в минулому.

3. За умов швидкого перетворення вищої освіти з елітарної на масову та зростання важливості спектра її завдань, роль викладачів, зокрема, філологів-практиків, незмірно зростає. Разом з тим їм дедалі важче відчувати повне задоволення від своєї нелегкої праці через надмірне зменшення кількості практичних занять з мови, звуження програми з української словесності (вечірна, заочна форма навчання, стаціонар — юридичний факультет).

4. «Сьогодні ми дедалі більше починаємо усвідомлювати себе частиною єдиного людства. Ми повертаємось у цивілізований світ. З чим прийдемо туди? Чи не настав час подумати про одну, нехай, на перший погляд, зовнішню, але важливу складову частину загальнолюдської культури — культури в мові, мовленнєвий етикет?» (Таміла Панько, талановитий вчений-філолог, видатний український термінолог).

5. Говорячи про гармонізацію фундаментальної та інноваційної складової у процесі підготовки фахівців з економіки, не можна залишати поза увагою нашу біду — мовленнєву неохайність та безграмотність. Адже інтелігентність мовлення передбачає не тільки його культурний рівень, гармонійність (у будь-якій сфері діяльності людини, і зокрема — в економічній), естетику й емотивність, а й спільність культури та освіти. У мовленні віддзеркалюється освіченість людини, зокрема, фахівця з економіки, характер мислення, а водночас здатність діяти, створити щось нове.

М. І. Татарчук, канд. екон. наук, доц.,
кафедра інформаційних систем в економіці

ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА БАЗІ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Останні роки відмічаються революційними змінами в системі вищої освіти України завдяки прискоренню інформаційного обігу та запровадженню принципів Болонського процесу. В цих

умовах структура організації навчального процесу повинна бути достатньо гнучкою, щоб встигати за змінами в освітньому середовищі. Але подібну ідеологію майже неможливо реалізувати в рамках існуючих традиційних підходів до організації навчального процесу особливо ту її частину, що стосується контролю самостійної роботи студентів. Існуюча схема видачі і контролю виконання самостійних робіт в ручному режимі (контрольні і курсові роботи, модульні завдання, реферати та ін.) може виконувати всі потрібні функції, але вона не може швидко еволюціонувати.

Зазвичай ми намагаємося використовувати накопичений досвід за умов, коли його використання вже не тільки не підвищує ефективність, а й взагалі суперечить логіці побудови сучасних ефективних схем досягнення поставлених цілей.

Як приклад можна взяти до розгляду існуючу технологію оформлення і подачі для перевірки на кафедрі виконаних студентом робіт (контрольних, модульних завдань, рефератів тощо), де традиційним носієм інформації є паперовий документ. Недоліки такої технології з погляду сучасних систем електронного документообігу є незаперечними. Перш за все, вона є трудомісткою і матеріаломісткою, потребує значних обсягів паперу. Наприклад, якщо з навчальної дисципліни передбачено дві роботи, звіт з яких містить у середньому 15—17 аркушів А4, то на потік із 100 студентів потрібно більше 3000 аркушів. Цей обсяг паперу потрібно фізично транспортувати до кафедри (викладача), що вкрай незручно для студентів, які знаходяться за межами університету (заочники, на практиці та ін.)

Крім того роботи не захищені від несанкціонованого використання, ксерокопіювання тощо. Викладачеві дуже важко виявити ідентичні роботи, які надруковані з одного і того ж електронного носія.

Все це наштовхує на думку про доцільність переходу на сучасні безпаперові системи передачі інформації. Тим, більше, що програмні засоби і досвід їх застосування в Україні вже існують у таких відомствах, як ДПС України (електронна система податкової звітності), банки (система електронних платежів), передача бухгалтерської звітності.

Звичайно, що така система повинна впроваджуватися комплексно в межах університету оскільки потрібно придбати відповідне програмне забезпечення, скласти методiku його застосування на кафедрі, яке передбачає створення реєстру студентів на кафедрі, запис на електронний носій студента програмного забезпечення для шифрування роботи, накладання електронного підпису, а також генерації закритого ключа.

Відкритий ключ студент отримує на кафедрі і таким чином має пару зв'язаних ключів: відкритий і закритий. Це забезпечує конфіденційність інформації, ніхто не може відкрити роботу окрім викладача, якому вона адресована. Окрім цього ми маємо спрощену оперативну систему спілкування студента і викладача, однозначну ідентифікацію відправників електронних документів і збереження документів у системі, відпадає трудомістка робота з ручної реєстрації поданих студентом робіт та ін.

До усього сказаного вище слід лише додати, що на даний час в університеті розробляється концепція створення інформаційної системи управління факультетом як складової інформаційної системи КНЕУ, в якій доцільно було б знайти місце для здійснення обміну інформацією не тільки між підрозділами всередині університету, а і з зовнішніми абонентами, в даному випадку доповнити концепцією про використання інформаційних технологій для моніторингу стану самостійної роботи студентів. Тим більше, що дана система не потребує майже нічого такого, що мало б ускладнити роботу викладача чи студента, адже тут немає ані паперів, ані громіздких стосів письмових робіт, ані біганини з передачі робіт та інше.

В. В. Теплюк, старш. викл.,
кафедра цивільного та трудового права

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ЮРИДИЧНОЇ КЛІНІКИ В СИСТЕМІ ІННОВАЦІЙ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ — ЮРИСТІВ

Рівнозначними складовими професійної підготовки юриста є знання, навички та вміння, тому навчальний процес повинен рівною мірою сприяти гармонійному розвитку кожного з цих елементів. У сучасних умовах одним з ефективних засобів вирішення цієї проблеми стали юридичні клініки. Нині їх значення у розвитку вищої юридичної освіти визнано на загальнодержавному рівні: наказом Міністерства освіти і науки України від 3 серпня 2006 року ректорів вищих навчальних закладів III—IV рівнів акредитації, що здійснюють підготовку фахівців за напрямом «Право», незалежно від форм власності і підпорядкування, зобов'язано забезпечити створення юридичних клінік та їх функціонування. Цим наказом затверджено також Типове положення